

PARASHA BECHUKOTAI

(in Mijn inzettingen)

Leviticus 26: 3 – 27: 34.

Drie kernwoorden begeleiden ons als een rode draad door deze parasha.
Gave, opgave en overgave.

Het volk had de vrije keuze!

Dit betekent, dat de *gave* geen automatisme is, maar *voorwaardelijk*.
Het geloof is het werktuig, waarmee je *de gave* tot je eigendom maakt.
Tegenover geloof staat het ongeloof.

Adonai waarschuwde in korte tijd maar liefst 4 keer dat *ongehoorzaamheid* aan
Zijn geboden de straf met een factor 7 zou vermenigvuldigen.

*Als jullie Mij dan nog niet willen gehoorzamen, zal Ik de straf voor jullie zonden
zevenmaal zo zwaar maken. Leviticus 26: 18, 21, 24, 28*

In Leviticus 26 wordt de verbondszegen en de verbondsvloek beschreven.

De zegen is voor Israël, wanneer ze in Gods inzettingen wandelen en Gods geboden
doen.

Dit betekent, dat ze willen beantwoorden aan *de opgave*.

De vloek zal hen treffen, wanneer ze de stem van Adonai niet gehoorzaam zijn.

Als jullie Mijn inzettingen opvolgen, je aan Mijn geboden houden en ze naleven....

Leviticus 26: 3

Maar als jullie Mij niet gehoorzamen en deze geboden niet naleven, als je mijn bepalingen naast je neerlegt en mijn regels minacht, als je door Mijn geboden niet na te leven het verbond met Mij verbreektLeviticus 26: 14, 15

We vinden voor Israël o.a. de volgende zegeningen van het sinaïtisch verbond:
zegening van het land en haar opbrengst
Israël zal tot het hoofd zijn van alle volken
de vijanden van Israël kunnen niet voor hen bestaan
ze zullen vruchtbaar zijn en zich vermenigvuldigen
Adonai zal in het midden van hen wonen en wandelen
besnijdenis van het hart van een overblijfsel van Israël,
Adonai zal het abrahamitisch verbond gedenken.

Dan zal Ik weer denken aan Mijn verbond met Jakob en aan mijn verbond met Isaak en met Abraham en dan zal Ik ook weer denken aan Mijn land.

Leviticus 26: 42

Dit noemen we de ***overgave als onvoorwaardelijke liefde.***

We vinden voor Israël o.a. de volgende vloeken van het sinaïtisch verbond.
vloek over het land en haar opbrengst.

diverse ziekten en epidemieën

ze bestaan niet voor hun * vijanden, * honger, * oorlog, * verstrooiing onder de heidenen, *ze zullen andere goden dienen

Ik zal je steden in puin leggen, je heilige plaatsen verwoesten en Me niet laten behagen door de geur die van jullie offers opstijgt. Ik zal van het land een woestenij maken, tot ontsteltenis van je vijanden, die het zullen bezetten. Leviticus 26: 31, 32.

verlatenheid (rust) van het land gedurende de verwoesting en verstrooiing.

Zo, doordat het land braak ligt, terwijl jullie naar het land van je vijanden verdreven zijn, wordt het schadeloos gesteld voor de rust die het heeft moeten ontberen. Dan zal het rusten ter vergoeding van de Shabbatsjaren.

Zolang het land braak ligt, heeft het de rust die jullie het, toen je er woonde tijdens de Shabbatsjaren niet hebben gegund. Lev. 26: 34, 35

Ezechiël kreeg op het eerste gezicht van Adonai een heel vreemde opdracht. Hij moest 390 dagen op zijn linkerzijde gaan liggen en daarop de ongerechtigheid van het huis van Israël leggen.

Dit aantal dagen stond voor het aantal jaren dat Israël straf zou worden opgelegd vanwege hun overtredingen.

Daarna kreeg Ezechiël de opdracht om nog eens 40 dagen op zijn rechterzijde te gaan liggen voor de ongerechtigheid van Juda.

Bij elkaar opgeteld zouden er 430 jaar zijn waarin de stammen van Israël en Juda geen natie onder Adonai zouden zijn.

Die 70 jaar gedurende de Babylonische ballingschap kwam tot een einde in 537 voor Christus.

Wat is er gebeurd met de overige 360 jaar?

Het boek Leviticus maakt melding van de vermenigvuldigingsfactor zevenmaal.

Vanaf het ogenblik dat de eerste ballingen in 537 voor Christus terugkeerden naar Israël en zevenmaal 360 jaar levert 2520 jaar op.

Omgerekend naar onze Gregoriaanse kalender is dit 2483 jaar, 9 maanden en 14 dagen.

2520 jaar x 360 dagen per jaar staan gelijk met 2483 jaar 9 maanden en 14 dagen x 365,25 dagen op de Juliaanse kalender.

De ballingen kwamen in de zomer van 537 voor Christus terug naar Israël.

Als we vanaf dat ogenblik 2483 jaar, 9 maanden en 14 dagen verder tellen, dan komt de berekening precies uit in 1948,

Als de eerste ballingschap naar Babylon op 23 juli van het jaar 537 vóór Christus eindigde – we weten dat het in de zomer was – dan komt de telling precies uit op 14 mei 1948.

Als de herbouw van de tempel begon op 16 augustus 518 vóór Christus dan komt de telling zelfs precies uit op 7 juni 1967.

De oude formule in Leviticus is de verborgen sleutel voor de stichting van de huidige staat Israël in 1948 met Jeruzalem als haar onverdeelde hoofdstad in 1967.

Volg niet de levenswijze van de Egyptenaren, bij wie je gewoond hebt, noch de levenswijze van de Kanaänieten, naar wie Ik je breng. Leef niet volgens hun bepalingen, maar volgens mijn regels, houd je aan Mijn bepalingen en leef ze na. Ik ben Adonai, jullie God. Mijn bepalingen en regels schenken leven aan wie ze volgt, houd ze dus in ere. Ik ben Adonai.

Leviticus 18: 3, 4 en 5

Houd je aan al Mijn bepalingen en regels en leef ze na, anders zal het land waarheen Ik jullie breng om er te gaan wonen, jullie uitbraken.

Leviticus 20: 22

Na een hoofdstuk over zegen en vloek volgt een afsluitend gedeelte over het

Wanneer iemand Adonai de tegenwaarde van een mensenleven belooft, worden de volgende bedragen berekend.

Het vaste bedrag voor een man is 50 zilverlingen, voor de vrouw 30.

Voor een jongen 20 en voor een meisje 10 zilverlingen. Leviticus 27: 2

Onwillekeurig ga je nadenken over het volgende voorbeeld van het doen van een gelofte.

Jefta beloofde Adonai: Als u de Ammonieten aan mij uitlevert, dan zal het eerste dat me bij mijn behouden thuiskomst tegemoet komt voor U zijn; dat zal ik als brandoffer aan U opdragen.

Richteren 11: 30 Toen die twee maanden voorbij waren keerde ze naar haar vader terug, en hij bracht zijn gelofte ten uitvoer.

‘U hebt Adonai een gelofte gedaan, vader’, antwoordde ze. ‘Nu Hij u gewroken heeft op uw vijanden, moet u met mij doen, zoals u hebt beloofd.

Maar dit wil ik nog vragen: gun me voordat u uw gelofte ten uitvoer brengt nog 2 maanden tijd, zodat ik met mijn vriendinnen de bergen in kan trekken om erover te treuren dat ik nooit iemands vrouw zal zijn.

Richteren 11: 36, 37

Toen die twee maanden voorbij waren keerde ze naar haar vader terug, en hij bracht zijn gelofte ten uitvoer.

Jefta had echter gebruik kunnen maken van de mogelijkheid de belofte af te kopen, in dit geval voor een bedrag van 10 zilverlingen.

Deze mogelijkheid komt in de tekst nergens ter sprake.

Het lijkt er dan ook op dat hoewel Jefta Israëls geschiedenis kende, zijn kennis van de Thora niet zo groot was dat hij van deze mogelijkheid wist.

Het meisje doet een beroep op haar vader door 'vader' te zeggen.

Dit is een voorbeeld van *de onvoorwaardelijke overgave in de intimiteit van dochter en vader.*

Wat een tegenstelling met de houding van Judas, die Yeshua voor 30 zilverlingen overlevert.

Daarop ging één van de twaalf, die met de naam Judas Iskariot, naar de hogepriester en zei: 'Wat krijg ik van u als ik hem aan u uitlever?'
Ze betaalden hem 30 zilverlingen. Matteüs 26: 14

Hier een voorbeeld van de *onvoorwaardelijke overgave aan haat*.

Als degene die de gelofte heeft afgelegd zich het vastgestelde bedrag niet kan veroorloven, moet hij de persoon in kwestie aan de priester voorleiden.
De priester stelt dan een ander bedrag voor, rekening houdend met wat degene die de gelofte heeft afgelegd zich kan veroorloven.
Leviticus 27: 8

Het afwegen en de dertig zilverlingen verwijst naar Zacharia 11: 12

Daar wordt geprofeteerd, dat het volk de dienst van de Herder niet hoger waardeert dan de waarde van een slaaf.

Voor het doden van een slaaf moest men dertig zilverlingen als vergoeding aan zijn heer betalen.

Deze ondankbaarheid kwam ten volle uit in het besluit van het sanhedrin om Yeshua te laten doden.

30 zilverlingen was in feite het loon dat de hogepriester overhad voor wat Yeshua had gedaan voor de verlossing van Israël.

Het wonderlijke is nu, dat de rollen zijn omgedraaid van priester en degene, die de tegenwaarde van een mensenleven belooft.

Niet de priester ontvangt de tegenwaarde van een mensenleven, maar Judas.

In Judas is satan aanwezig om als het ware als 'hogepriester van het rijk van de duisternis' de zilverlingen als prijs voor de *onvoorwaardelijke overgave in haat* te ontvangen.

Hoewel de prijs voor de afkoop van geloften hoog is, is afkoop niet onmogelijk. Wanneer we lezen, dat er sprake is van 20 % als boete gaat het om het volgende.

Wanneer iemand een onrein dier, dat niet als offer geschikt is, aan Adonai belooft, moet hij het dier ter keuring aan de priester voorleiden, die zal bepalen hoeveel het waard is. De uitspraak van de priester is bindend. Als de persoon in kwestie zijn gelofte wil afkopen, moet hij het vastgestelde bedrag betalen, vermeerderd met een vijfde.

Leviticus 27: 11, 12, 13

De reden van de boete is dat hij zich bezondigd heeft aan het heilige, dat is: aan dat, wat aan Adonai is toegewijd.

Jeremia 16: 19 – 17: 18

Ook in Jeremia zien we de rode draad in de kernwoorden *gave, opgave, overgave*.

De *gave* in de tekst

Adonai, bron van Israëls hoop. Vers 13

Voor het woord hoop staat mikwe.

Voor het mikwe, het reinigingsbad moet er altijd levend, stromend water gebruikt worden.

Want ze hebben Adonai, de bron van levend water, verlaten. Vers 13b

Het mikwe heeft als reinigingsbad een andere functie bij de toetreding tot het Jodendom dan bij de herintrede, het opnieuw op zich nemen van de verbondsverplichtingen.

Toetreding (de proseliet= niet Jood wordt Jood) vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de rechtbank, die toeziet op het proces en de 'wedergeborene' een nieuwe naam geeft.

Bij herintrede (binnen het Jodendom) neemt de 'herintreder' het initiatief tot de onderdompeling.

Hij is er zelf voor de volle 100 % verantwoordelijk voor.

Tegen deze achtergrond kunnen we denken aan de kerkelijke strijd tussen Gomarus en Arminius op de synode van Dordt.

De laatste wilde de volkomen vrijheid om te kiezen = doop op belijdenis.

Gomarus daarentegen plaatste de doop onder het gezag van de Dordtse leerregels = kinderdoop.

De *opgave* in de tekst

Genees mij, Adonai, dan zal ik gezond zijn, red mij, dan zal ik veilig zijn.

Pas door het geloof als werktuig om de *gave* tot je eigendom te maken, kun je aan de *opgave* voldoen.

De *overgave* in de tekst

Want mijn loflied bent U. Vers 14c

De doop op belijdenis geeft getuigenis aan het mikwe als de bron van het levend water en belijdt de God van Israël als bron van Hoop = mikwe